

● Ali Kemal Mutlu

Söylence

Ayaz akşamların üşürken şavkı
Ben senin narınla kor oluyorum
Aslı'ya döndükçe vuslatın çarkı
Kerem sofrasına kuruluyorum

O cennet kokunu duymasam bir dem
Kenân ellerinde kör oluyorum
Eğilip içimde seni görmesem
Mecalsiz dal gibi kırılıyorum

Aklıma gözlerin düştüğü zaman
Yedi kat sevdaya dürülüyorum
Sanki külünk olup kof mezarlardan
Ferhat sebatıyla diriliyorum

Saçların ruhumu çağırın diyar
Tel tel uçlarına örülüyorum
Gülüşün seyrime değmese ey yâr
Issız Seylanlara sürülüyorum

Leblerin çehrende açmış güllerin
Bin bülbül ötüşü vuruluyorum
Elime dökülse Kevser ellerin
Bulanık göl iken duruluyorum

Ateşe pervane sensiz ocağım
Çöl yangınlarında kavruluyorum
Gayrında neyim var tutunacağım
Sendeki Leyla'ya savruluyorum

